

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР.

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РОБОЧОГО ЛЮДУ

ПЕРЕДПЛАТА:

На рік \$2.00
Піврік \$1.00
Чверть 60 цт.
Одно число 5 цт.
До старого краю . . . \$2.20

THE RED FLAG

Socialist weekly paper for Ukrainian Proletariat in Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
„ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР“
(The Red Flag)
467 Manitoba ave.
Winnipeg, Man.

Рік I.

Редактор Василь Головацький *** Вінніпег, Ман. Субота: Серпня 8, 1908.

Число 18.

J.D. HOUSTON

одним кандидатом робітничої повеленої класи на північно-вініпегський округ виборчої при зближаючихся виборах до державного парламенту в Отаві Канади.

Всі Горожани, які кроваво заробляють на життя, а хотіли б, щоб нинішній несправедливий систем був змінений повинні віддати свої голоси на тов. І.Д. Гавестона!

Він є членом соціалістичної партії, яка єдина політична партія, що виступає за інтереси бідних-угнієних.

Робітники не засійте а своїх правдивих репрезентантів в парламенті шліть!

ЧОГО ДОМАГАЮТЬСЯ СОЦІЯЛІСТИ.

Днесь майже у всіх кругах суспільности во діній кулі земській не мало заінтересовано ся соціалізмом.

Одні, бачать, в ній дорогу до виходу з долини плачу, сліз і горя до раю - життя; другі унадок їхнього гуляцтва, щого життя, яке завдячують тільки темноті, в якій затримав народ, котрий витворяє безліч богацтв, яке капіталісти марнують а творців того змушують проводити їхнє житє в голоді, холоді злиднях і понижєню.

Тепер на світі з поза того виникають два сильні противники. По одній стороні захитники капітала, се ті ненаситні люди, які більше мають як потребують; по другій стороні велитєль пролетаріят — се той робітник, що своїм кровавим трудом витворив всі богацтва світа, той без котрого праці всі вимерлаб з голоду той найбільш давлений хто витворив працею своєю творів більш чим вживає, той що все зазнає передівку, той котрого мороз навідує і в літі, той котрий просить стоячи в порогах капіталістєв о милостивно дожидаючи жадно кусочок хліба, одіжи, всего що витворив, а яке через його несьвідомість від него загарбано вражми силами. І коли тепер на світі запанував

так несправедливий лад, то оказалась потреба зміни, лїку, яким можнаб завести порядок а всю гнїль в теперішнім суспільнім організмі викоринити до тла.

Коли повстав капітал се є недоплачений труд робітникам за їхню працю на відовлення страчеї енергії тіла, якого репрезентантом явився капіталіст, який наживсь чужим трудом; в той час явивсь і мусить явитись єго опозиціонер пролетар, котрий начав в часті добачувати, що він немилосердно ограблований другим, і той замрив, щоб почати самому корнетуватись овочами своєї праці.

Давніше таких людей було мало—днесь маємо більше. Такі люди, що поставовили змінити нинішній несправедливий лад а завести новий називають ся соціалісти, а лад якого домагають ся соціалістичний лад.

Лад соціалістичний се такий лад гдеб всі „средства продукції“ як: земля, машини, колї і т. п. не належали до одиниць, а до всего народу, як спільна власність.

По тому так, що не було приватної власности а за те не мігби ніхто як нині наживатись працею других. Ніхто не продававби свою силу позаяк робивби в себе і на себе в спільці з всіма.

Дехто скаже: „Одже нині ніхто не примушує іти на роботу, тому нема рації парікати. Оно добре так говорити але коли здорово обдумати то цілком інакше виходить. Правда, що тепер до роботи ніхто буком не гонить, як то було за часів рабства та панщини. Але нині а-єще більший пан від бука; тим паном є голод.

Робітник ради заспокоєня голоду впадає в ланку капіталістєв, якою є приватна власність, бо щоб мати цю їсти треба робити, щоб робити треба мати чим та на чим, а коли тепер майже всі средства продукції є власностию одиниць затє голодні робітники зневолені йти до тих на роботу, за яку дістають одну - пияту з того що витворять на піддержанє свого життя аби наробить єще по собі наслідників, якіб проловжали батківське іматері неске ярмо ради панованя неробів капіталістєв.

З повнєше наведеного приміру видно ясно чому соціалісти стоять за знесенєм приватної власности, чому хотять аби весь народ посїдав все єспільно. В той лише спосіб пропадиб пани і раби а всі люди живлиб рівним житєм. Не стало того закону, котрий нині дозволяє бути судиями таким, котрі самі винні суду, котрі винних пускають на волю а невинних шлють в неволю.

Соціалізм се лїк навіть і на задалені рани на людскому організмі, а щоб він був успішним на се соціалісти йдуть в люд, котрому виясняють причини його страданя, кличуть його до боротьби за здійсненє ся ідеї соціалізму. Іхньою зброєю є: „Організованє всіх робітників без в зглядє вір та народности в одну могучу соціалістичну партію, якої задачею змести з лица землі гнєт—неволю...

НА СМЕРТЬ.

Червня 30 с.р. суд присяглих у Львові засудив на смерть тов. М. Січинського за убійство намісника Галичини Потоцького.

Засуджений вислухав і прийняв вирок спокійно. Рівнож трибунально видано засуду ухвалив предложити Січинського до цєсарєкої ласки, о помилуванє. Так само поступила вдова по наміснику.

Що стає ся далєше не знати. Бо і відкож тут надїятись о помилуванє. А може... Та занім помилуванє наступить або ні а ти пролетарю, котрий віками гноблений повинен протестувати проти насильств, які діють ся над тобою. Не допусти аби карано тов. М. Січинського за убийє тирана, бо ти раж учинив убийєгв много! На єго то розкази постріляно людей підчас всяких виборів та страйків за те тільки що ті боронили щиро належних їм прав. Вина Потоцького, овоц Потоцького всі ті вдови та сироти, які остались без опіки—на поїтиху злій долі. Маючі так живі факти, всі хто вірить в справедливість має повне право рішучо домагатись щоб тов. М. Січинського випущено на волю.

Гаслом нашим повинно бути: „Най живє Січинський! Най живють всі ті, що боряться о визволенє працюючого люду з капіталістичного ярма; а нехай пропадає всяка зволоч, дрань, тирани, котрі чигають на людеку кроваву працю!

Тож не гаймось
Не барім ся
Даймо осуд свій
Січинському не вмирати
Борцям пора в бій!

ВІЧЕ НІД ГОЛИМ НЕБОМ.

У місті Вінніпегу, в день 1

липпя с. р. 6 2 год. по пол. відбуло ся, величавє віче яке було скликанє радикальними організаціями в справі ухвалєня протесту та погорди чорним людем, які збирають підписи горожан, аби опієся в нести петицію до державного парламенту з домаганєм: ограничєня законами свободу слова, печати зібрань і т. инь.

Предсідатєлював т. Сибірг Аберг, який отвіраючи мїтинь поєснив цїль скликаня його, та досить критично змалював пануючий теперішню капіталістичний систем

Реферував т. Головацький, котрий виложив причини лих, які терпять люд і вказав средства боротьби, якіми треба воювати, щоби побідити предвічного ворога.

Потім забрав голос т. Гавестон котрий навів історичні факти чому народ вів борбу із ким та яку. Він сказав чому нині так богато неробів, які стережуть капіталістичного добра; навпаки стільки страдають ті, котрих тяжкою працею повстають всі богацтва світа.

І капіталісти довівши робучий народ до крайности а коли бачать, що той більше не вдоволяєсь охלאпами, які падають з їх стола, а прямиує сам користуватись овочами своєї праці а щоб те досягнути лучить ся в свою власну соціалістичну партію, они задумали здусити сей рух і по тому хотілиб ограничити свободу слова і т. п. Та завелісь! Во рух сей не устане, се рух, який ведеть ся довкола цілої кулі земскої всюда где є раб і пан там борба не устане аж доки пролетарі не закопають капіталістичний рух до могил.

Пора і то пора найблизша виробляти продукта не ради профіту а для ужитку.

Пора не працювати за раб-